

Los Angeles w ogniu

[LA 92], reż. Dan Lindsay, TJ Martin
USA 2017, 114'

29 kwietnia 1992 roku złożona wyłącznie z białych Amerykanów ława przysięgłych wydała wyrok uniewinniający czterech – również białych – policjantów od zarzutu pobicia czarnoskórego taksówkarsza, Rodneya Kinga, mimo że zajęcie można było obejrzeć na bulwersującym nagraniu wideo. W Los Angeles rozpoczęły się trwające sześć dni zamieszki. Pochłonięły ponad 60 ofiar i kosztowały miasto około miliarda dola-

rów. Opowiadający o tych wydarzeniach film Dana Lind-saya i TJ Martina (laureatów Oscara za *Niepokonanych* z 2012 roku) to wzorcowy przykład wykorzystania materiałów archiwalnych, które dzięki wyrafinowanemu montażowi składają się na wielopłaszczyznową narrację. Równie ważne jak obrazy ulic w ogniu są tu ujęcia z sądowych czy prasowych konferencji, a same zamieszki jawią się jako logiczne następ-

stwo szeregu zdarzeń, których wspólnym mianownikiem był szeroko pojęty rasizm. W końcu, mimo kuriozalnych problemów z amunicją, porządek w mieście przywróci Gwardia Narodowa, ale – jak sugeruje sugestywne zakończenie filmu – raczej trudno spodziewać się, by były to ostatnie w USA zamieszki na tle rasowym.

U-jazdowski poleca Najlepsze filmy 2018

Sezon ogórkowy

W lipcu i sierpniu przypominamy najlepsze filmy tego roku. To świetna okazja, by nadrobić zaległości.

Ava

reż. Léa Mysius
Francja 2017, 105'

Wyróżniony w Cannes, jeden z najgłośniejszych i najmocniejszych debiutów francuskich ostatnich lat. Ava to zwycięzca 4. edycji projektu Scope100 – programu, w ramach którego filmy są polecane i wybierane do dystrybucji przez samych widzów. Ulotny świat wakacji: senna atmosfera lata, gorące promienie słońca i morska bryza na twarzy. Ava jest młodą dziewczyną, w której dojrzewa bunt. Spotkany na plaży tajemniczy chłopak sprawi, że Ava instynktownie podda się temu, co nowe i nieznane. To będzie czas pierwszej miłosnej fascynacji, niezależności i wolności. Jedno jest pewne: takie lato zdarza się tylko raz w życiu.

Ja, Godard

[Le Redoutable]
reż. Michel Hazanavicius
Francja/Włochy/Birma 2017, 102'

Jean-Luc Godard. Paryż 1968. Naj-słynniejszy reżyser swego pokolenia rok wcześniej kręci film *Chinka*. Główną rolę powierza młodziutkiej Anne Wiazemsky. Zafascynowani sobą bohaterowie zakochują się, nie mogąc oprzeć się swemu magnetyzmowi. Praca nad filmem, jego przyjęcie i późniejsze dramatyczne wydarzenia uwalniają u Jean-Luc'a procesy głębokiej samooceny i rewizji własnej twórczości. Postępujący kryzys wartości wstrząsa Godardem i zmienia go na zawsze... Znakomite kreacje aktorskie – Louis Garrel jako Jean-Luc Godard i Stacy Martin jako Anne Wiazemsky – a w tle świetnie ukazana sytuacja społeczno-obyczajowa Europy tamtego czasu. To uniwersalna opowieść o tym, jaką pułapką jest podporządkowywanie sztuki i twórczości ideom politycznym.

Zimna wojna

reż. Paweł Pawlikowski, Francja/
Polską/Wielka Brytania 2018, 85'

Nowe, nagrodzone w Cannes, dzieło Pawła Pawlikowskiego – laureata Oscara za film *Ida*, opowiada historię trudnej miłości dwojga ludzi, którzy nie umieją żyć bez siebie, ale równocześnie nie potrafią być razem. W tle wydarzenia zimnej wojny lat 50. w Polsce, Niemczech, Jugosławii i Francji.

Tamte dni, tamte noce

[Call Me by Your Name]
reż. Luka Guadagnino, Brazylia/
Francja/USA/Włochy 2017, 132'

Nowy film Luki Guadagnino (*Nienasyceni, Jestem miłością*) to sensualna opowieść o porywach pierwszej miłości. Północne Włochy, lato 1983 roku. Elio Perlman, błyskotliwy siedemnastolatek o amerykańsko-włoskim pochodzeniu, spędza wakacje w XVII-wiecznej willi, komponując i grając muzykę klasyczną. Jeden z piękniejszych filmów minionego roku.

Nie jestem twoim murzynem

[I Am Not Your Negro]
reż. Raoul Peck
USA/Francja/Belgia, 2016, 89'

Raoul Peck, wykorzystując niepublikowane dotąd fragmenty nieukończonych książki Jamesa Baldwina, słynnego afroamerykańskiego powieściopisarza i eseisty, oraz bogaty materiał archiwalnych filmów i zdjęć, opowiada historię segregacji rasowej, prześladowań i walki o prawa Afroamerykanów w USA. Film był nominowany do Oscara w kategorii Najlepszy Pełnometrażowy Film Dokumentalny.

Słudzy diabła

[Pengabdi Setan]
reż. Joko Anwar, Indonezja 2016, 107'

Od lat indonezyjski reżyser Joko Anwar marzył o nakręceniu remake'u *Pengabdi Setan* – klasycznego, otoczonego kultem w jego rodzinnym kraju horroru. Jego wersja zdobyła szturmem indonezyjski *box office*. Akcję filmu umieścił w 1981 roku, co podkreślają perfekcyjnie dobrane stroje oraz fryzury, ale historia o nawiedzonym domu, szatanie i zombie zrealizowana jest wyjątkowo współcześnie. Roni, dwudziestokilkuletnia dziewczyna, musi zajmować się młodszymi braćmi po śmierci matki. Ta jednak nie chce do końca opuścić rodziny...

Niemiełość

[Nelyubov]
reż. Andriej Zwiagincew
Belgia/Francja/Niemcy/Rosja
2017, 127'

Niemiełość zdobyła Nagrodę Jury na festiwalu w Cannes i nominację do Oscara w kategorii Najlepszy Film Nieanglojęzyczny. Obraz bezwzględnej walki między dążącymi do rozstania małżonkami i rodziny, w której brakuje miłości. Borys (Aleksiej Rozin) i Żenia (Marjana Spiwak), typowi przedstawiciele klasy średniej mieszkający na przedmieściach Moskwy, mają się rozstać. Nie mogą znaleźć wspólnego języka, a ich kontakty ograniczają się do gwałtownych kłótni, w których wyliczają wzajemne urazy. Mają nowych partnerów, z którymi chcą jak najszybciej związać się na stałe. Przeszkodą w ułożeniu życia od nowa może okazać się ich 12-letni, niechciany syn Alosza. Rodzice nie zwracają na niego uwagi. Borys i Żenia swój plan chcą zrealizować, nawet jeśli będzie to oznaczało porzucenie dziecka.

Thelma

reż. Joachim Trier
Dania/Francja 2017, 116'

Thriller Joachima Triera (autora *Głośniej od bomb*, *Oslo, 31 sierpnia* oraz *Reprise. Od początku raz jeszcze*). Intrygująca i nieoczywista opowieść o nadprzyrodzonych mocach i najgłębiej ukrytych pragnieniach w znacznej mierze swoją wiarygodność emocjonalną zawdzięcza odtwórczyni głównej roli, nagrodzonej podczas ostatniego Berlinale. Początek studiów w Oslo to dla młodej kobiety początek nowego życia. Po raz pierwszy rodzi się w Thelmie miłość. Przeżywanie i uporządkowanie związanych z dorosłością emocji komplikuje nie tylko nieustająca kontrola ze strony rodziców – religijnych fanatyków. Okazuje się, że w Thelmie drzemią ukryte, nadprzyrodzone siły, które pozwalają bohaterce zmieniać i kształtować rzeczywistość. Siły te dają o sobie znać w chwilach, gdy Thelma przeżywa stres lub niepokój. Wkrótce zawładną ciałem i umysłem dziewczyny, zmienia życie jej i otoczenia. Czy wtedy Thelma stawi czoła pytaniom o własną tożsamość? Reżyser wciąga widza w poszukiwanie odpowiedzi na pytanie, co leży u źródła zachowania dziewczyny. I trzyma w napięciu aż do zaskakującego finału.

Wieża. Jasny dzień

reż. Jagoda Szcel
Polska 2017, 106'

Córka Muli i Michała ma przystąpić do pierwszej komunii. W życiu rodziny jednak niespodziewanie znów pojawia się Kaja, biologiczna matka dziewczynki. Wiadomo, że rodzina to źródło największych koszmarów, co twórcy horrorów na całym świecie od dawna doskonale rozumieli, ale polskie kino nie wykorzystywało tego potencjału. Brawurowy debiut Jagody Szcel jest przełomowy w tej kwestii.